

Welzijnszorg slaat dit jaar een nieuwe weg in en voert voortaan campagne onder de naam *Samen tegen armoede*

Met *Samen tegen armoede* versterkt Welzijnszorg haar keuze voor een samenleving zonder armoede. Ze maakt van armoedebestrijding een zaak van iedereen. Welzijnsschakels zal de komende jaren *Samen tegen armoede* mee uitdragen.

Het betekent dat we **schouder aan schouder staan met mensen in armoede**. Dat we zonder vooroordelen, zonder te veroordelen, leren van elkaar. Dat we, door het contact met elkaar, eenzaamheid en uitsluiting tegengaan en het wederzijds begrip vergroten. Het betekent **samen zoeken naar oplossingen** voor armoede, steun voor lokale projecten rond tewerkstelling, ontmoeting, huistaakbegeleiding, ziektepreventie, huisvesting... Die initiatieven maken ter plaatse het verschil en zijn een inspiratie voor onze werking.

Het is **armoede structureel aanpakken**. Je lost armoede niet op door mensen een maaltijd of goedkope tweedehandsspullen aan te bieden. Daarmee lenig je jammer genoeg enkel de ergste nood. Wij gaan verder. We willen mensen hun rechten garanderen zodat ze zelf keuzes kunnen maken, zelf hun toekomst in handen kunnen nemen, opnieuw dromen, opnieuw vooruitgaan en verder kunnen kijken dan de dag van morgen.

We geloven in de **kracht van onze samenleving**. Vele kleintjes maken een groot. Jij en ik, mensen in armoede, groepen en verenigingen, vrijwilligers, politici, pers, bedrijven, vakbonden, mutualiteiten... We zijn met velen. We willen overtuigen en verbinden. Overtuigen dat armoede niet thuishoort in ons land. Verbinden opdat armoede en uitsluiting verbannen worden van de Dorpsstraat tot de Wetstraat.

Samen tegen armoede zegt waarvoor we staan en waarvoor we gaan. Meer dan 1 op 7 mensen leeft in armoede in ons land. Wij vinden dit een schande en een onrecht, Welzijnsschakels vindt dit ook. Daarom is *Samen tegen armoede* ook onze campagne en vragen we jullie engagement. Registreer jouw actie op www.samentegenarmoede.be

Vandaag leven 1.700.000 Belgen onder de armoedegrens

Als het over armoede gaat, worden we nog te vaak verblind door vooroordelen. Samen Tegen Armoede wil de complexiteit van armoede zichtbaar maken.

Ontdek 7 sterke solidariteitsverhalen en steun ons op www.samentegenarmoede.be | BE21 0000 0000 0303

TEKSTEN

Tinne en Carina (De Lage Drenpel-Mechelen), Els ('t Hertje-Ingelmunster), Diederik Janssens, Jozefien Godemont, Marja Hermans

VORMGEVING

Gevaert Graphics

FOTO'S

Welzijnsschakels, Layla Aerts voor Welzijnszorg.

DRUKWERK

Gevaert Printing

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Lies Vereecke, Huidevettersstraat 165, 1000 Brussel

WELZIJNSSCHAKELS VZW

Huidevettersstraat 165
T 02 502 55 75
F 02 502 58 09
info@welzijnsschakels.be
www.welzijnsschakels.be

schakelNIEUWS

64

NIEUWSBRIEF - WELZIJNSSCHAKELS VZW - JAARGANG 16 - NR 64 - VERSCHIJNT DRIEMAANDELIJKS - P209822 - DECEMBER 2016 - JANUARI-FEBRUARI 2017

'We waarderen de krachten, talenten en vaardigheden van iedereen. We groeien samen, zo staan we sterker in het leven.' Dat is de missie van Welzijnsschakels. Hoe brengen de welzijnsschakelgroepen dat in de praktijk?

We zijn te gast in *De Lage Drenpel* in Mechelen. Rond de tafel zitten Tinne en Carina, actief in *De Lage Drenpel*. Ook Els, van 't Hertje in Ingelmunster, is van de partij. Bernard, de voorzitter van Welzijnsschakels, luistert mee. Linda en Sidi van *Open Poortje* in Lummen kunnen er niet bij zijn, maar we gaan later bij hen op de koffie. We gaan in gesprek over het inzetten van ieders krachten, talenten en vaardigheden. *Welzijnsschakels is van ons*, hoe gaan we dat invullen? De uitwisseling levert te veel stof op voor één Schakelnieuws. Wordt dus vervolgd!

Maar eerst geven we Diederik voor de laatste keer het eerste woord.

1001 kansen

En als we nu eens gewoon mensen met armoede-ervaring rond de tafel samenbrengen en luisteren hoe zij Welzijnsschakels ervaren? Wat ze ervan verwachten? In dit nummer zijn mensen met armoede-ervaring aan het woord.

Het roept bij mij spontaan herinneringen op aan Sylvie. In 2007 knoopten we met haar een gesprek aan over participatie. Sylvie is ervaringsdeskundige en was toen vrijwilliger in twee organisaties. Ze ontving me bij haar thuis waar ze honderduit praatte over wat participatie voor haar betekende: luisteren naar en praten met elkaar, vertrouwen geven en verantwoordelijkheid krijgen met respect voor de grenzen die ze aangaf. Zo kon ze iets terugdoen, iets betekenen voor de groep.

Jaren deed ze over het traject van postzegels plakken en broodjes smeren tot deelnemen aan het bestuur. En in de loop van dat proces, met vallen en opstaan, had ze geleerd om opnieuw te kunnen functioneren in die gigantisch moeilijke maatschappij. Sylvie reikte mij het idee aan voor de titel van dit stukje: 1001 kansen. En er zijn er nog velen zoals zij, die ik kan noemen. Ze raakten me met hun ervaring en inzichten. In juni waren ze talrijk aanwezig om mee na te denken over de opdracht van Welzijnsschakels. Als je de wereld wil veranderen, is onze groep en onze vereniging een goed begin.

Ik ben ze allemaal dank verschuldigd, en een blijvend vrijwillig engagement.

Diederik

De groepen

In Ingelmunster was het OCMW vragende partij om mensen in armoede samen te brengen.

Els: 'Bij de start dacht iemand de wijsheid in pacht te hebben. Die wilde alles veranderen. Ik werd zo geprikkeld door die betweterigheid dat ik onmiddellijk op de kar gesprongen ben. Je moet de waarde van mensen behouden. Je mag helpen, maar je moet niet gaan bemoeieren en pampieren. Sindsdien ben ik heel actief. Onze groep staat nu los van het OCMW. Ze blijven ons steunen en we werken goed samen. Maar we staan nu al drie jaar op onze eigen benen.'

De Lage Drempel viert volgend jaar zijn twintigjarig bestaan. Bernard: "Waarom we doorgaan is op dit moment belangrijker dan hoe het begonnen is. Ooit zei Sylvie, een vrouw met armoede-ervaring: Je hebt het recht niet om te stoppen. Hoezo, ik heb het recht niet om te stoppen? Nee, zei ze, want zolang wij de moed hebben om te vechten, moet jij als vrijwilliger meedraaien."

't Hertje was een plek waar ik terecht kon, waar ik mijn zelfwaarde terugvond.

Wat betekent Welzijnsschakels voor jou?

Carina: "De groep laat mij van alles proeven. Dat heb ik nooit gekend. Ik groei door *De Lage Drempel* en daar ben ik heel content mee. Je krijgt de nodige steun en je weet dat iemand voor je bemiddelt als je het niet meer aankunt."

Steunde De Lage Drempel jou om de stap naar de (teken)academie te zetten?

Carina: 'Absoluut. De beroepskracht Steven en de anderen, bezoekers en vrijwilligers, zagen dat ik aan het tekenen was als ik mij afsloot. Ze vroegen me of ik tekenles volgde. Niet dus. Steven zei: *Als je dit kunt zonder dat je dat geleerd hebt, dan moet je dat verder ontplooien.* En dan heb ik de stap gezet. Alleen zou ik het niet gedaan hebben, door een gebrek aan informatie en zelfvertrouwen. Maar iemand die in jou gelooft en je steunt, dat is iets wat ik vroeger nooit had. Iets wat vroeger niet kon, gaf mij nu dat duwtje in de rug. Omdat ik mij gesteund voel, blijf ik komen

Tinne: 'Het klinkt misschien raar. De groep vervangt mijn vroegere dagvulling. Ik werkte jaren in de sociale sector als zorgkundige. Ik miste het om niet meer te kunnen werken. Die mix, van het leven zoals het is, heb ik nodig. Ik kan hier een stukje mee zorg dragen. Maar soms moet je wel weten wanneer je moet stoppen.'

Els: 'Door *'t Hertje* ben ik opnieuw normaal beginnen te functioneren. Ik ging weer naar school, en vond intussen vast werk. Ik ben iemand geworden. In mijn jeugd heb ik het thuis moeilijk gehad. Mijn mama had een spierziekte. Na twee echtscheidingen ben ik helemaal gecrasht. *'t Hertje* was een plek waar ik terecht kon, waar ik mijn zelfwaarde terugvond. Ik heb nu drie dingen in mijn leven: mijn werk, mijn gezin en *'t Hertje*. Die volgorde klopt niet altijd.

Ik ben vaak Chinese vrijwilliger geweest. Eigenlijk ben ik daar trots op. Soms was ik ook gefrustreerd, omdat ik me afvroeg waarom ze het aan mij vroegen. Bijvoorbeeld spreken op een evenement, of een vereniging ondersteunen die iets wilde doen over armoede of ten gunste van *'t Hertje*.

Zo begon ik samen te werken met Welzijnszorg. Dat is echt mijn ding. Ik wil blijven vechten tegen vooroordelen. Ik ben ooit naar een vergadering gegaan met een zak popcorn. We zijn allemaal actief bezig. Een mens in armoede is zoals een maiskorrel. Gelijkaardig aan iedereen maar hij kan zich niet ontplooien. Onze Welzijnsschakel is de pot die het vuur regelt zodat de mais niet karamelliseert, en het deksel erop houdt zodat niet iedereen rondspringt. Bij mij persoonlijk staat het vuur soms te geweldig. Ondertussen bombardeerde de groep mij tot voorzitter van de vereniging.'

Inzetten van talenten

In Mechelen begon het met een klein vergeet-me-nietje dat Carina tekende voor het kaartje op de herdenkingsdag, een herdenking voor alle mensen die begraven zijn op kosten van de stad. Rachida wilde dansen en geeft nu zelf dansles in de Welzijnsschakel. Tinne maakte foto's voor de actie over wonen op 17 oktober omdat beelden veel beter blijven hangen dan een tekst. Ze trok rond, en belde aan bij mensen. Vanuit haar ervaring in de thuiszorg ligt dat in haar aard. Ze vroeg wie er last had van vochtplekken en of ze dat mocht fotograferen. Onderweg kwam ze bijvoorbeeld huizen tegen die op *politiebevel onbewoonbaar verklaard* waren. Een van de bezoekers van De Lage Drempel ontpopte zich tot lesgever in computervaardigheden.

In *'t Hertje* sloegen enkele mensen de handen in elkaar om de volgende babbelbox voor te bereiden en samen kerstkaarten te maken. Ze zorgen voor het materiaal om samen met de volwassenen en kinderen kerstkaarten te maken.

Dialogo met het beleid

Tinne: 'Zelf zit ik nu een dik jaar in de groep. Ik neem deel aan enkele thematische dialooggroepen. We willen de woonproblematiek in Mechelen aankaarten. Ik ga soms mee naar het Netwerk tegen Armoede om de armoedeproblematiek in kaart te brengen. Ik vind de dialooggroepen belangrijk om aan te tonen dat de politiek veel zaken wegblaast. Als je dat kunt bundelen via het Netwerk tegen Armoede dan sta je sterker.

Op 17 oktober, de dag van *Verzet tegen armoede*, organiseerden we een soort immokantoor, ook met andere verenigingen, om de woonproblematiek in kaart te brengen. We bespraken de problemen in de groep en trokken naar het stadsbestuur. De Refuge, het sociaal restaurant, is er gekomen door in gesprek te gaan met de politiek. Het Calefact, voor de opvang van daklozen, is een ander voorbeeld.

Het beleid geloofde niet dat er daklozen waren in Mechelen. Wij stelden een lijst samen met 59 namen van mensen die in de winter in *De Lage Drempel* passeerden. En dan zijn we gaan zoeken samen met de stadsdiensten. Het is niet zo dat we per se alles zelf in handen willen houden. We signaleren noden en bekijken dan samen met andere organisaties wie er een antwoord op kan bieden.'

Een gemengde groep

Els: *'t Hertje* bereikt zowel mensen in financiële armoede als mensen die vereenzaamd zijn. We bouwen aan ons lokale netwerk. We zijn nog niet echt in dialoog gegaan, behalve over vrijetijdsparticipatie. In onze stuurgroep zitten 16 mensen die zich vrijwillig inzetten. Daarvan hebben er 14 zelf armoede-ervaring. Dat zijn mensen die hun kracht gevonden hebben. We voelen ons nog niet sterk genoeg om zelf naar het beleid te stappen. Carina: In *De Lage Drempel* is de vrijwilligersploeg zitten nog niet zoveel mensen met armoede-ervaring, maar het groeit. Meer en meer zetten mensen hun talenten in, bij de crea, door dansles of computerles te geven...'

Zelfvertrouwen of faalangst

Tinne: 'Het is niet altijd evident om een taak op te nemen. Er is dikwijls de angst om fouten te maken, mensen missen zelfvertrouwen. Terwijl de Welzijnsschakel er juist moet zijn om mensen kansen te geven. Maar het is soms moeilijk om je plaats te

bepalen binnen de groep. Je hebt soms het gevoel dat je tussen twee stoelen valt.

Els: Het is belangrijk, als je een taak opneemt en je bent wat onzeker, dat er dan iemand naast je staat. Op momenten dat ik heel diep zat, had ik geen zelfvertrouwen. Dan begon ik heel sterk te twijfelen. Faalangst is soms een echte belemmering. De ondersteuning van iemand die mij helpt, die mij opvangt als ik struikel, is soms voldoende om te kunnen functioneren.

Carina: Sinds ik teken en fotografeer, heb ik meer zelfvertrouwen. Tinne geeft me veel tips over fotografie. Nu zie ik zelf al sneller of er iets niet klopt aan een foto, maar ik kan er niet altijd de vinger op leggen. Dan ben ik blij dat Tinne mij op weg helpt. Iemand die zijn wijsheid met jou wil delen, daar moet je blij mee zijn en dat moet je aanvaarden.'

